Pohotovosti a jejich (ne)dostupnost

30.07.2023

Již řadu let je jak mezi chovatelskou veřejností, tak mezi veterinárními lékaři diskutováno téma pohotovostí. V posledních letech lékařů ochotných sloužit pohotovost postupně ubývá. Proč tomu tak je?

Prvním problémem je nedostatek personálu. Sehnat veterinárního lékaře do zavedené ordinace nebo na kliniku či do nemocnice je často nadlidský úkol. Ačkoli obě fakulty Veterinární univerzity každoročně vychrlí desítky nových lékařů, stále je v řadě míst včetně velkoměst obtížné lékaře sehnat.

Druhým problémem je zneužívání pohotovosti samotnými chovateli. Vytažení klíštěte opravdu není nutné provést v půl druhé ráno, propadlé očkování také do rána počká. Stejně tak počkají do rána i noční telefonáty s dotazem, zda dotyčný druhý den ordinuje nebo jaké krmivo je vhodné pro týden průjmujícího psa. Samostatnou kapitolou jsou situace, kdy chovatel návštěvu veterináře odkládá, a dojde často právě až na pohotovost se zvířetem ve stavu, kdy je již dost těžké, ne-li nemožné, to zvíře zachránit. Přesně toto jsou situace, které postupně vedou k psychickému vyčerpání veterinárních lékařů a k tomu, že dotyčný či dotyčná jednoho dne přestane ten telefon zvedat nebo pohotovost sloužit. I lékaři jsou jen lidé, mají nárok na rodinný život, dovolenou, odpočinek.

Třetím problémem je šikana veterinárních lékařů na sociálních sítích. Velmi často se setkáváme s tím, že nespokojený chovatel začne šířit svou verzi příběhu na sociálních sítích, příběh se postupně upravuje tak, aby vyvolal emoce ve čtenářích, a samozřejmě je vždy za toho zloducha sloužící veterinář. Ano, i ten lékař občas pochybí, na druhou stranu negativní zprávy ve stylu „rodila nám v noci fena a dr. XX nás odmítl a my museli na císaře jinam“, přičemž šlo o situaci, kdy dr. XX operoval a těžko tak mohl převzít dalšího akutního pacienta, psychické pohodě sloužícího veterináře taky nepřidají a často má pak takový lékař chuť „s tím seknout“.

Chovatelům lze v současné době doporučit toto: najděte si svého veterináře, ke kterému budete se svým zvířetem docházet. Ptejte se ho sami aktivně, jak je zajištěna péče mimo jeho ordinační hodiny – zda sám slouží, nebo zda dostanete kontakt na pracoviště, se kterým je na poskytnutí pohotovostní služby domluven. Zdravotní potíže svého zvířete nenechávejte eskalovat do nočních hodin nebo víkendu, kdy je dostupnost veterinární péče logicky ztížená. Pokud pohotovost se svým zvířetem navštívíte, nechte na posouzení personálu, jak moc je stav Vašeho zvířete akutní a nezlobte se na ně, pokud Vás pošlou jinam nebo nechají čekat, protože mají plné ruce práce s pacienty v přímém ohrožení života, kteří mají přednost.